

Complint amb tot allò que es pot fer per acabar en un centre que ha tingut eixa problemàtica, que hem desbloquejat, que hem aconseguit rescindir el contracte, que tenim per escrit que l'empresa no farà al·legacions, evitem la judicialització. I treballem perquè els xiquets i xiquets acaben amb eixe patiment, els mestres, les famílies. Un patiment que no estariem parlant des de fa més de set anys si vostés hagueren gestionat la meitat que el que gestiona el govern del botànic.

Per tant, senyor diputat, jo només li dic que el centre es construirà i no serà precisament amb les gestions del passat del seu govern.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, passarem a la pregunta següent, la 1.285 que formula l'il·lustre diputat Juan de Dios Navarro al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esports.

Senyor Navarro.

El senyor Navarro Caballero:

Señor presidente.

Señor conseller.

Señores diputados.

Traigo hoy al plenario una situación que está generando inseguridad, malestar, incertidumbre y caos en el tráfico hasta hace dos días en la tercera ciudad de la Comunidad Valenciana, en Elche. Usted acaba de decir que lo primero son los intereses de los valencianos. A ver si también los intereses de Elche a la provincia de Alicante los podemos ver. Porque la falta de previsión, de gestión y de implicación tanto del ayuntamiento como de La Generalitat, los dos gobernados por el Partido Socialista y por Compromís, están generando en Elche un caos que llevamos durante casi un mes.

Señor conseller, es necesario que conteste de forma clara a los miles de ilicitanos que están pendientes de una contestación por su parte. Ya se lo he dicho, casi un mes esperando una respuesta a una solución. Por eso le pregunto: ¿qué previsiones tienen de trabajos de valoración patrimonial de la antigua sala de venta de agua sita en la plaza de la Constitución, número 17 de Elche y cuáles son las actuaciones que han llevado a cabo?

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies també, senyor diputat.

Mire, ací hi ha dos qüestions que m'agradaria delimitar. Una qüestió, una dificultat, una situació social de mobilitat –que és la que vosté estava descrivint– pel que fa a l'apuntament de l'edifici, que això afectava la mobilitat que ja està resolta i que el mateix ajuntament li va posar solució i ara mateix ja hi ha la mobilitat totalment restituïda.

Per tant, no hi ha cap problemàtica, en eixe sentit, social, de mobilitat, atès que l'apuntament s'ha fet de la manera que ens permet poder passar el trànsit i també les persones. Per tant, eixa problemàtica social de què vosté em parla, de mobilitat, ja no existix. No està. Per tant, està solucionada.

I hi ha una altra qüestió que és què fem per protegir el patrimoni? I com vosté estarà també d'acord amb mi, és que, evidentment, nosaltres com a competents anem a protegir el patrimoni, anem a complir totes les legislacions que hi ha per tal que protegim el patrimoni. I no ens pertoca ni a vosté ni a mi determinar si tècnicament què és el que s'ha de fer per a protegir-lo o quins són els condicionants que s'han de posar damunt la taula per tal que hi haja una bona actuació en el patrimoni de tots els valencians i valencianes. També evidentment de la gent d'Elx.

Per tant, de moment, nosaltres el que hem de fer és deixar treballar els tècnics. Sí que li dic que la seua valoració en esta mateixa setmana estarà feta i eixirà. I eixa valoració d'aquesta setmana serà la que ens dirà com s'ha d'actuar. Però és una valoració tècnica i crec que no haurem d'estar discutint vosté i jo sobre si té més valor o menys valor, perquè diria que ningú dels dos som experts en valoració patrimonial per tal de posar en valor el patrimoni cultural.

Per tant, la qüestió social està resolta. La qüestió patrimonial, deixem els tècnics que treballen, que siguen ells els que determinen i que es conjuguen els diferents interessos que ara mateix estan damunt la taula.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyor diputat, té vosté la paraula.

El senyor Navarro Caballero:

Sí, señor conseller.

Jo no le estoy preguntando cuál es la valoración técnica, sino que le estoy diciendo cuándo la van a tener. Hombre, esta situación –ya sé– hace dos días que se ha solucionado. Dos días. Esta es la situación que tiene ahora mismo Elche. Sí, eso lo sabemos todos.

Pero aquí lo que hay es una falta de comunicación y sobre todo hay una falta por parte de las administraciones que casualmente están gobernadas por el Partido Socialista y por Compromís, los dos, aquellos dos mismos que antes eran Izquierda Unida, que era el pasado inmediato de Compromís, los que en 1998 desprotegieron un edificio que tiene más de cien años. Elche no cuenta con muchos edificios de más de cien años que se puedan conservar como están hasta ahora.

Pero yo le estoy pidiendo a usted que dé una solución que lleven casi un mes sin haberla dado. Ahora está usted diciendo que en esta semana estará la valoración. Usted sabe que hay unos daños que se han proferido a personas que han estado haciendo las cosas bien. Hay unos propietarios que tenían todas las licencias. ¿Usted sabe lo que dice el concejal de urbanismo de Elche? Que la culpa es suya. Usted tiene que dar una explicación. Lo dijo el 13 de enero. No lo dice Juan de Dios Navarro.

Y a lo mejor hay alguna persona de su bancada que sabe perfectamente de lo que estoy hablando, porque probablemente sepa de qué tema está hablando porque ella, esa persona, en la junta de gobierno, la licencia tanto de demolición como de edificación la pudo dar. Entonces, yo lo que le estoy pidiendo no es que valoremos usted y yo técnicamente, evidentemente. Lo que le estoy diciendo es que la responsabilidad que usted tenga que la asuma. Y si no es suya la responsabilidad que le diga al Ayuntamiento de Elche que realmente trabaje por los ilicitanos. Porque aquí hay una situación, primero, que unas personas lo están haciendo bien, tienen todas las licencias, y ustedes les están creando un perjuicio.

Usted sabe que ese apuntalamiento, y además se lo han hecho pagar en el primer apuntalamiento, y el segundo, que han pedido un segundo para que el tráfico pudiera circular, y que el caos que hemos sufrido –yo, usted, no lo sé pero aquí hay varios ilicitanos que sí que lo hemos sufrido– no es digno de ningún ilicitano. Ustedes habitualmente olvidan a la provincia de Alicante, y una vez más lo hacen.

Y, luego, con el procedimiento judicial abierto usted dice que no pasa nada, pero hay unos perjuicios que se les han creado a esas personas. ¿Quién va a pagar eso? Ellos no lo van a pagar. Les han abierto un procedimiento judicial a ustedes como responsables y al ayuntamiento. Si usted no lo sabe, probablemente se lo tendría que decir quien se sienta detrás de usted.

Y yo creo que lo que tienen que hacer es dedicarse a trabajar, déjense de peleas internas, comuníquense, y si tienen algo algún problema aquí hay un ilicitano que se brinda a usted a tener esa conexión que no tienen, que parece que no tienen con el ayuntamiento, y sobre todo esa conexión que con el Partido Socialista parece que está totalmente nula.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

El senyor Navarro Caballero:

Muchas gracias.

El senyor president:

Li contestarà el conseller.

Senyor conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Mire, jo li agraiïsc el que vosté es preste a poder parlar, amb la resta de gent. Nosaltres no tenim cap problema amb l'ajuntament, ni un, ni de comunicació, ni de posicionaments. Per tant, estem treballant conjuntament amb l'ajuntament.

Vosté sap perfectament que des dels promotors, doncs molt bé, el promotor haurà de fer les actuacions que ell estime oportunes. Nosaltres hem dit que el que hem de fer és preservar el patrimoni, i és el que estem fent, actuar tècnicament com toca i evidentment que es puguen conjugar, si pot ser que es puguen conjugar els interessos de la promoció també i de la preservació del patrimoni. Això, ja ens agradaria que es poguera fer això però primer ho han de dir els tècnics, i per tant són els tècnics els que determinen quina és la situació i com s'ha de procedir.

Parla de diàleg. Jo, és que, clar, després de tant de temps vostés governant, jo només vaig a dir-li alguns exemples. Van haver-hi, entre l'Ajuntament d'Elx del Partit Popular i La Generalitat del Partit Popular, quatre anys, quatre anys sense nomenar a directora o directora del museu d'arqueologia, quatre anys, que van passar (*remors*), a Elx, a Elx, quatre anys PP i PP, quatre anys per a nomenar un director del museu, que a punt de perdre, a punt de perdre la catalogació de museu per no nomenar el director del museu d'Elx entre un govern del PP i un govern del PP, Generalitat i Elx. Per tant, no sé si vosté és el més indicat per a treballar el diàleg si vostés entre ells ni es parlaven, ¿no?

A més a més, des de l'any 1998 que s'han de valorar i s'han de fer els catàlegs dels municipis d'acord amb la llei patrimonial que ajuda a protegir el conjunt dels edificis com és un edifici del que estem parlant, des del 1998, ¿eh? I no han fet cap ajuda als municipis perquè s'adapten al catàleg, no ho han fet. Nosaltres estem, hem fet ajudes als municipis, hem fet enguany, en el pressupost estan posades unes ajudes específiques perquè s'adapten els catàlegs i puguem protegir bé, *patrimoniar* el conjunt dels edificis, i, a més a més, en concret de l'edifici del que estem parlant.

Vosté sap –i li he contestat a la pregunta que tenia–, que és, eixa dificultat de mobilitat no ha estat ni una setmana, s'ha acabat, ja no existix la problemàtica i la dificultat tècnica (*remors*), una setmana; vostés, quatre anys per a nomenar un director de museu que no l'han fet vostés, ha sigut l'actual ajuntament i, a més a més, després d'eixa setmana, li he dit que ara, en aquesta setmana estarà l'informe tècnic.

Per tant, hem actuat amb la màxima diligència, no hem tardat quatre anys com vostés solien tardar, fins i tot fins a l'infinit, sinó que ho hem fet en menys d'una setmana.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

La següent pregunta la formula l'il·lustre diputat Jordi Juan al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport.

Senyor diputat, té vosté la paraula.

El senyor Juan i Huguet:

Gràcies, president.

Senyor conseller, hui vaig a plantejar una pregunta més genèrica que en altres ocasions. Es tracta, bàsicament, de quina és la política que està implementat des de la seua conselleria per tal de millorar la qualitat educativa en el nostre país.

Fa quasi dos anys i mig que vosté és conseller, i per tant és moment ja de fer balanços i analitzar què s'ha fet i també què queda per fer. Però abans de fer balanços cal fer un poc de memòria. Hem de revisar quina va ser la situació de partida quan vosté va arribar a la seu de Campanar.

En aquell moment, els valencians patíem el major fracàs escolar de tot l'estat, només ens superava que Ceuta; de fet, arribàvem a un 30% entre els anys 2005 i 2015. Patíem la supressió del professorat per la política de retallades del Partit Popular, un total de 8.000 professors i professores que hagueren de dir adéu a la docència. Patíem els barracons. Patíem l'abandonament de l'estudiantat universitari perquè no podien pagar-se aquelles taxes que el Partit Popular va pujar a la universitat, i ho patíem tots també, professors i professores que no podien atendre bé al seu alumnat per les altes ràtios, els xiquets i les xiquetes que patien eixa mancança d'inversions en infraestructures educatives, els joves que no podien acabar els seus estudis universitaris, i les famílies que veien que l'escola pública havia passat a ser un tema residual per a la Generalitat valenciana.

I a açò hem d'afegir doncs *pufos* com els que ja hem comentat moltes voltes, ¿no?, sobrecostos en CIEGSA; professors zombis de religió; multa de la Unió Europea per no executar les ajudes a la construcció d'escoles; universitats privades patrocinades pel poc honorable Francisco Camps.

En fi, eixa és la situació en què es va trobar vosté quan va arribar a la conselleria, molt per damunt per damunt.

Quan arribarem al govern ens vàrem plantejar uns objectius complicats però que, sens dubte, volíem que des del Consell posaren tots els esforços per tal d'assolir-los. Parlem de reduir progressivament la ràtio en totes les etapes educatives; increment de professors; presentar un calendari d'eliminació dels barracons; estendre l'ensenyament públic de zero a tres anys; incrementar progressivament l'oferta de Formació

Professional; prendre mesures per a pal·liar els efectes negatius a la LOMQE; i en general paralitzar les retallades en serveis públics i progressivament garantir l'augment de la qualitat. Voldria que explicara en seu parlamentària l'avanç en estes qüestions.

Sabem que estan fent esforços, sabem que dos anys no són prou per a revertir tot allò que es va trobar, i sabem que tampoc tenen tots els recursos necessaris, parle evidentment de l'infrafinançament que patim i que el govern espanyol ens nega. *(Soroll de papers)*

Des de la nostra visió, com bé sap, l'educació és una eina de transformació social i és també el motor del canvi. Per això és fonamental que els poders públics garantisquen una educació pública i de qualitat.

I acabe amb les paraules de José Mujica que deia que, en primer lloc, anem a invertir en educació; en segon lloc, en educació; *(rient)* i en tercer lloc, en educació, perquè un poble educat tindrà millors opcions de futur.

Per això, conseller, li pregunte: ¿quines accions efectua actualment la conselleria i quines preveu activar per a garantir i incrementar la qualitat educativa que mereixen els estudiants, les seues famílies i la societat valenciana en general?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Jordi Juan.

Li contestarà el conseller, que té ja la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyor diputat.

Efectivament, vosté ha descrit com ens vam trobar en el moment que vam arribar al govern, en el govern del botànic, en concret a la nostra conselleria, quines eren les xifres, quines eren les dades, quines eren les magnituds també del fracàs escolar, de l'abandonament prematur i, per tant, de tot allò que estava impeding que els nostres xiquets i xiquetes tingueren una bona qualitat educativa, que pogueren gaudir d'uns bons espais i que pogueren gaudir també d'unes millors condicions per al seu professorat.

Des que hem arribat, nosaltres ens vam marcar uns objectius claríssims, que era evidentment millorar la qualitat educativa per als nostres xiquets i xiquetes, i això passava pel que vosté mateix ha dit, i és que evidentment el primer que havíem de fer era reduir el nombre d'alumnes per aula, baixar les ràtios, que es poguera atendre millor els xiquets i xiquetes; de fet, vam començar des del primer any, fins i tot abans de tindre un pressupost aprovat pel govern del botànic i per les forces que havíem estat escollides en este parlament en el 2015.

És a dir, amb un pressupost del Partit Popular, fent les modificacions necessàries, ja vam demostrar que n'hi havia